

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 22

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 12. ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΡΑ ΚΑΘ' ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ—Τιμή φύλλου λειπ. 10

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 8 Ἰουνίου 1875.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Γνωστὴ εἶναι ἡ ἐκπληξίς τοῦ ἥρωος ἐκείνου τοῦ Μολιέρου, ὅτε ἔμαθεν ὅτι ἐπὶ τριακονταετίαν μετεχειρίζετο ὀμμάτων τὸν πεζὸν λόγον, χωρὶς νὰ τὸ ἐξεύρῃ.

Οὕτω ἐξεπλάγη καὶ ὁ Ἀσμοδαῖος πληροφορηθεὶς ἐσχάτως ὅτι ἀπὸ δύο μηνῶν ἦτο ὑπουργικὸς, χωρὶς νὰ ἔχη εἶδῃσιν περὶ τούτου κάμμιαν, πιστεύων ἀπ' ἐναντίας ὅτι οἱ κ.κ. ὑπουργοὶ ἦσαν ἀσμοδαῖκοί. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ κόμμα τοῦτο δὲν εἶναι πολὺ γνωστὸν, καλὸν εἶναι νὰ ἐκτυλίξωμεν τὴν σημαίαν του.

Εἰς τοὺς ἄλλους τόπους, δύναται τις νὰ ἦναι τίμιος ἄνθρωπος καὶ ν' ἀντιπολιτεύεται ἄνθρώπους οὐχ ἥττον τιμίους, διὰ τὸν μόνον λόγον ὅτι αἱ πεποιθήσεις αὐτῶν δὲν δύναται νὰ συζήσωσιν ἐν εἰρήνῃ μετὰ τῶν ἰδικῶν του. Οὕτω ἐν Γαλλίᾳ οἱ νομιμόφρονες καὶ οἱ συνταγματικοί, οἱ ὑπεράλπειοι καὶ οἱ ἐρθολογισταί, οἱ κοινοκτῆμονες καὶ οἱ συντηρητικοὶ γρονθοκοποῦνται ἀενάως ἐν τοῖς σπλάγχνοις τῆς κοινῆς μητρὸς ὡς, κατὰ τὰς Γραφάς, ὁ Ἡσαὺ καὶ ὁ Ἰακώβ ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς Ρεβέκκας.

Ἄλλὰ παρ' ἡμῖν ζήτημα δυνάμενον νὰ διαιρέσῃ τιμίους ἄνθρώπους δὲν ὑπάρχει κἀνέν.

Μίαν ἔχομεν δυναστείαν, ἧς τὸ στέμμα τοσαῦται στολίζουσιν ἀκανθαί, ὥστε οὐδεὶς τὸ ζηλεύει.

Κοινωνικοῦ ζητήματος οὐδὲ σκιά δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἐν τόπῳ ὅπου οἱ ὑποδηματοποιοὶ πληρόνται ἐπτά δραχμὰς τὴν ἡμέραν καὶ εἰσέρχονται μετημφισμένοι εἰς ἐθνοφύλακας εἰς τοὺς χοροὺς τῶν ἀνακτόρων. Ἄν ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ τῶν Βουρβόνων ἠδύναντο οἱ Νικολόπουλοι νὰ μεταμορφῶνται ἀπὸ χαλβατζήδων εἰς ὑπουργοὺς, οὐδεὶς ἔθελε ποτε σκεφθῆ περὶ πλείονος δημοκρατίας.

Χάρῃ ἐκ τὴν παντελῆ παρ' ἡμῖν καταπτώσει παντὸς θρησκευτικοῦ αἰσθήματος καὶ τὴν οὐτιδανότητα τοῦ ἡμετέρου κλήρου, ἀδύνατον εἶναι νὰ διαιρέσῃ ἡμᾶς ἄλλο ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα, πλὴν τοῦ πλειστηριασμοῦ τῶν Ἐπισκοπῶν.

Καὶ ἐν τούτοις ἐν τοιαύτῃ μακαρίᾳ καὶ μοναδικῇ ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἐλλείψει παντὸς μήλου ἐριδος, οὐδαμοῦ μάλλον ἢ παρ' ἡμῖν ἀκούει τις πλείονα περὶ κομμάτων, ἀρχῶν καὶ κομματαρχῶν.

Ἄλλαχού τὰ κόμματα γεννῶνται διότι ἐκεῖ ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι διαφωνοῦντες καὶ ἕκαστος ἄλλα θέλοντες. Ἐν Ἑλλάδι συμβαίνει ἀκριβῶς τὸ ἀνάπαλιν αἰτία τῆς γεννήσεως καὶ τῆς πάλης τῶν κομμάτων εἶναι ἡ θαυμαστὴ συμφωνία μεθ' ἧς πάντες θέλουσι τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, νὰ τρέφωται δαπάνῃ τοῦ δημοσίου.

Ἄν ὑπῆρχε λεξικὸν τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης νομίζομεν ὅτι ὁ ὀρισμὸς τῆς λέξεως κόμμα ἔθελεν εἶναι ὁ ἀκόλουθος: «Ὁρὰς ἀνθρώπων εἰδότεων ῥ' ἀναγινώσκουσι καὶ ῥ' ἀνορθογραφῶσιν, ἐχόντων χεῖρας καὶ πόδας ὑγίεις, ἀλλὰ μισούντων πάσαν ἐργασίαν, οἵτινες ἐνούμενοι ὑπὸ ἕνα οἰονθήποτε ἀρχηγόν, ζητοῦσι ῥ' ἀναβίβασωσιν αὐτὸν διὰ παντὸς μέσου εἰς τὴν ἔδραν πρωθυπουργοῦ, ἵνα παράσχη αὐτοῖς τὰ μέσα νὰ ζῶσι χωρὶς νὰ σκάπτωσι.

Τοιοῦτου ἔντος τοῦ προερισμοῦ τῶν κομμάτων, τὸ ἔργον παντὸς ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἀγαθοῦ κομματάρχου περιο-

ρίξεται εις τὸ διανέμειν μετὰ τινος εὐσυνειδήσιας τὸν ἐπιούσιον ἄρτον εἰς τοὺς ὀπαδοὺς του, φράσσων τὰ ὦτα καὶ τὴν καρδίαν του εἰς τοὺς ὠρυγμοὺς τῶν ἐξωθεν πεινῶντων.

Τοιοῦτον ἐπὶ ἀγγελοῦ μετέρχονται ἐναλλάξ ἀπὸ τριακονταετίας οἱ πολιτικοὶ ἡμῶν τροποδοτοί, ἀγωνιζόμενος ἕκαστος, ὡς κελὸς ποιμὴν, πρὸς συμπερωτέραν ὑπὲρ τῆς ἀγέλης του λύσιν τοῦ μόνου παρ' ἡμῖν πολιτικοῦ ζητήματος, τίς δηλ. πρέπει νὰ τρώγῃ καὶ τίς νὰ νιστεύῃ καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον νὰ τρώγῃ ἢ νὰ νιστεύῃ.

Κατὰ τὸν ἀγῶνα τοῦτον περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα, πάντες ἠναγκάσθησαν πρὸς χορτασμὸν τοῦ στρατοῦ αὐτῶν νὰ παραβῶσι τοὺς κανόνας τῆς συνταγματικῆς παλαίστρας· ἀλλὰ καὶ πάντων τὰ πηδῆματα ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα περιορίσθησαν ἐντὸς ὁρίων τινῶν, ἅτινα μόνος ὁ κ. Βούλγαρης ἐτόλμησεν ἀναφανθῶν νὰ ὑπερβῇ, λαβὼν σύνθημα «ἡ ὄρεξις δικαιώνει τὰ μέσα».

Ὡς ὁ στηθικὸς, ἀφοῦ μάτην δοκιμάσῃ πάντας τοὺς ἱατροὺς, ἐγκαρτερεῖ καὶ προσπαθεῖ νὰ ζήσῃ ἐν εἰρήνῃ μετὰ τῶν ἐλλκῶν του, οὕτω καὶ ὁ ἐλληνικὸς λαὸς ὑπομένει τὰ κόμματα, καὶ ἐσχάτως ἐλόγησε μάλιστα αὐτὰ, ἐνωθέντα ἵνα τὸν ἀπαλλάξωσιν ὀριστικῶς ἀπὸ τοῦ κ. Βούλγαρη, τοῦ ὁποῦ αἱ ἀποφράδες πρωθυπουργίαι ἔστησαν πάντοτε ἐποχὴν, ὡς παρ' Αἰγυπτίους αἱ ἐμφανίσεις· τῆς πινάλοους. Ἐν τῷ βῆθει ἕμως τῆς καρδίας του εὐχεται πᾶς Ἕλληνα, ἀφοῦ φάγῃ τὸν Βούλγαρη, νὰ φάγῃσιν ἀλλήλους οἱ κομματάρχαι πρὸς τελείαν αὐτοῦ ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῶν κομμάτων, ἅτινα, μὴ ὑφισταμένω ζήτημάτων, δὲν ἔχουσιν οὔτε λόγον ὑπάρξεως, οὔτε ἀποστολὴν ἄλλην ἢ νὰ παρεμποδίξωσι τὴν πρόοδον τοῦ ἔθνους καὶ νὰ διανέμωσιν εἰς τοὺς ἀργοὺς τὸν ἰδρώτα τῶν ἐργαζομένων.

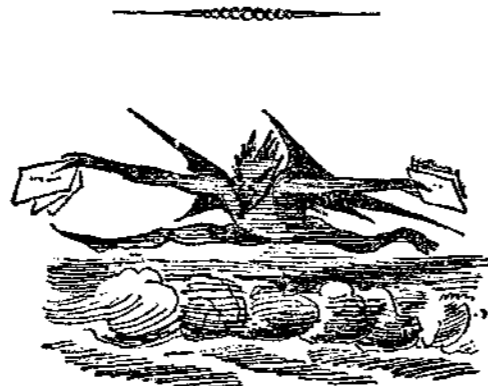
Εἰς ἣν εὐρισκόμεθα σήμερον κατὰστασιν, οὐδὲν σημαίνοντες καὶ οὐδὲν ἔχοντες ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ πράξωμεν ἐν τῇ Ἀνατολῇ, δὲν ἔχομεν ἀνάγκην πολιτικῶν ἀνδρῶν, ὡς δὲν χρῆζει μαγεύρων ὁ κανὼν ἔχων τὸ ἔμφουλάκιον, κόμματα δὲ πραγματικῶς δύο μόνον δύναται νὰ ὑπάρξωσι, τὸ ἀσμοδαϊκόν, ἕτοι τῶν ἐπιθυμούντων τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου ὑπὸ μίαν οἰκονομικὴν κυβέρνησιν, πλὴν τῆς τοῦ κ. Βούλγαρη, καὶ τὸ τῶν θεωρούντων τὴν Ἑλλάδα ὡς δούρικτον χωράφιον, προωρισμένον εἰς ἀποκλειστικὴν βοσκὴν τῆς ἀγέλης του.

Ἐξ ὅλων τῶν δῆθεν κομμάτων τὸ πέμπτον εἶναι τὸ ἀριθμοῦν τὰ ὀλιγώτερα στόματα, προτέρημα οὐχὶ μικρὸν, ὅφ' ἦν ἐποψὴν ἐξετάζει ὁ Ἀσμοδαῖος τὰ πράγματα.

Οὐδένα λοιπὸν ἔχει λόγον νὰ προσθέσῃ τὴν φωνὴν του εἰς τὴν συναυλίαν τῶν ὀνειδιζόντων εἰς τὴν σήμερον κυβέρνησιν τὰς ὀλίγας ἡμέρας, τὰς ὁποίας ἔχει νὰ ζήσῃ, καὶ τὸν ὀλίγον χρόνον, ὃν κ.κ. Δομβάρδος καὶ Πετιμεζᾶς, ἄκοντος τοῦ ἀσμοδαϊζόντος Πρωθυπουργοῦ, διένειμαν καθ' ἑλληνικὴν συνήθειαν εἰς τὴν εὐάριθμον ἀγέλην των. Οὐχ ἦττον ἕμως προθύμως ἀναγνωρίζει τὰ δικαιώματα τῶν τριῶν ἐνωθέντων κομματάρχων, ὅτι δηλ., ἂν διαρκέσῃ ἡ συμμαχία μέχρι ἐξοντώσεως τῶν Βουλγαριστῶν,

εἰς αὐτοὺς ἀνήκει δικαιοματικῶς ἡ ἐπιταρπία τοῦ συνταγματικοῦ χωραφίου. Εὐχεται δὲ μόνον νὰ εὐρεθῇ ἐκεῖ νομὴ ἱκανὴ πρὸς συντήρησιν τῶν τριῶν ἠνωμένων ποιμνίων των.

Κ.

Κύριε συντάκτα τοῦ «Ἀσμοδαίου».

Ἀγγέλλω ὑμῖν μετὰ λύπης τὴν παῦσιν τοῦ καθηγητοῦ Σαριπόλου. Φαντάζομαι δὲ καὶ τὴν ἰδικὴν σας θλίψιν διὰ τὴν ἀπώλειαν ταύτην τὴν ἀνεπανόρθωτον, διότι ἐσχάσατε ἐν ἀκόμῃ ἀντικείμενον λόγου. Οὐδόλωσ πλέον δύνασθε νὰ γράφῃτε περὶ Σαριπόλου, διότι Σαρίπολος ἄνευ ἔδρας δὲν ἐννοεῖται, ὡς οὐδὲ ὄνος ἄνευ σάγματος. Ἀλλὰ καὶ ἂν τινες κατορθώσωσιν νὰ τὸν παραδεχθῶσι καὶ γυμνόν, πάλιν θὰ τοῖς ἦναι ἄχρηστος, διότι εἰς τίποτε δὲν χρησιμεύει ὁ ἀσαγμάτωτος ὄνος, εἰμὴ μόνον εἰς τὸ νὰ ὀγκᾶται. Καὶ τοῦτο ἀπέδειξεν ὁ ἴδιος Σαρίπολος, διότι τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὑπεγράφετο τὸ διάταγμα τῆς παύσεώς του, αἰσθανθεὶς τοῦτο, ὄγκᾶτο ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἑλεεινὰ, ὑπερ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς πολλοὺς νὰ μαντεύσωσιν ὅτι ὁ Σαρίπολος ἔχανε τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸ σάγμα του.

Εἶθε τὸ πάθημα τοῦτο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μάθημα εἰς τὸν διάδοχόν του, ὅπως μὴ πάθῃ τὰ ἴδια, εὐρεθῶμεν δὲ καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀκούσωμεν πάλιν συμφωνίαν.

Δέξασθε κλπ.

Ὁ φίλος σας

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΡΑΝΤΗΣ.

Ὁ ἀεικίνητος ἄργος.

Εἰς τὴν διασταύρωσιν τῆς ἑδοῦ Σταδίου, τὴν ἄγουσαν εἰς τὴν Ἔθν. Τράπεζαν, φαίνονται κάτωθεν τοίχου τινος πολλοὶ σταυροὶ, ἅμα δὲ πλησιάσῃ τις ἐκεῖ, πνίγεται ὑπὸ ἀμμωνιάδους δυσωδίας. Ἐπιστῶμεν εἰς τοῦτο τὴν προσοχὴν τῆς Ἀστυνομίας, ἵνα μὴ καθόδουλόσ τις Φράγκος λάβῃ ἀφορμὴν ἐκ τούτου νὰ σημειώσῃ ἐν τῷ ἡμερολογίῳ του «Οἱ ὀρθόδοξοι Ἕλληες τοσοῦτον ἀσεβεῖς καὶ ἀντιχριστιανικοὶ κατήχησαν, ὥστε κοσμοῦσι διὰ σταυρῶν τοὺς τοίχους τοὺς προωρισμένους εἰς τὸ οὐρεῖν.

* *

Ἐπὶ τοῦ νέου λιθοστρώτου, ἐμπροσθεν τῆς βουλῆς, ἀνεπαύετο χθὲς ὑπὲρ καὶ μὲ ἀνοικτάς ἀγκάλας, ὡς ἑταίρα, νεκρὰ γαλῆ, φρουρουμένη ὑπὸ τοῦ παραφυλάττοντος σκοποῦ. Ἀφοῦ κατωρθώσαμεν ν' ἀποκτήσωμεν πεζοδρόμια, καλὸν ἦτο νὰ προσπαθῶμεν νὰ μὴ μεταβληθῶσιν εὐθὺς εἰς πεζοβρόμια.

* *

Καὶ ἄλλοτε ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ λησθῶσιν κατὰ τοὺς θερμοὺς μῆνας σύντονα μέτρα πρὸς ποτισμὸν καὶ φέμωσιν τῶν δημοσιογράφων τῆς πεσοῦσης Κυβερνήσεως. Τὴν ἀνάγκην ταύτην κατέστησε ἐτι καταφανεστέραν τὸ ἐξῆς συμβεβηκός. Προχθὲς ἐν Φαλήρῳ τὸ κυνάριον τοῦ κ. προξένου τῆς Τουρκίας ἐδάγκασεν εἰς τὴν κνήμην τὸν ἀξιότιμον συντάκτην τοῦ *Μέλλοντος* καὶ μετ' ὀλίγον τὸ δυστυχὲς ζῶον κατελήφθη ὑπὸ λύσσης.

* *

Ἡ *Βελτίωσις* ἐξακολουθεῖ ἐκδιδομένη παρά δὲ τοῦ Ἐθρικοῦ Πνεύματος πληροφοροῦμεθα, ὅτι εἴκοσι περίπου στρατιῶται τοῦ μηχανικοῦ ἐργάζονται ἀκόμη ἐν Ἀκαρνανίᾳ ὡς κτίσται πρὸς ἀποπεράτωσιν οἰκίας τινὸς τοῦ κ. Γρίβα. Φαίνεται ἐτι οἱ κ. κ. βουλγαρισταὶ, ἀποχωροῦντες τῆς ἐξουσίας, ἐμιμήθησαν τὸν ἀξιότιμον Πρόεδρόν των κ. Ζάρκον, ὅστις ἐσάκις προσεκαλεῖτο εἰς τὰ γεύματα τοῦ ἀειμνήστου Ὁθωνος, ἀφοῦ ἐγέμιζε τὴν κοιλίαν, ἐφρόντιζε, προνοῶν περὶ τῆς ἐπιούσης, νὰ γεμίξῃ καὶ τὸ φέσιόν του.

* *

Ἀφοῦ τόσον συνεχῆς ἐπέρχεται ἡ ἀνάγκη τῆς ἀλλαγῆς τῶν ὑπαλλήλων, ἀδύνατον δὲ νὰ ὑπάρξῃ μνήμη ὑπουργοῦ τοσοῦτον εὐρεία, ὥστε πάντας αὐτοὺς καὶ τὰ καθέκαστα πάντων νὰ ἐνθυμῆται, καλὸν ἦτο πρὸς ἀνακούφισιν τῶν κυβερνώντων νὰ συνταχθῇ ὑπαλληλικὸς νηιογνώ-

μων (*Veritas*), ἀνατιθεμένου τοῦ ἔργου, ἐπὶ δικαίᾳ ἀμοιβῇ, εἰς τὸν ἀξιότιμον κ. Σκαλτσούνην.

* *

Φίλος τις ἡμῶν ἔλεγε προχθὲς, ὑπερασπίζων τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων ὅτι ἀδίκως καταφερόμεθα κατ' αὐτῆς, ὡς οὐδὲν κατορθωσάσης, ἐν ᾧ διὰ τῶν ἐνεργειῶν τας κατώρθωσε νὰ ἐκθέσῃ ὀλόκληρον τὸ ἔθνος.

* *

Ὁ κ. Ἰδεβίλλος, μετὰ ἄλλων, σημειοῖ ἐν τῷ ἡμερολογίῳ του ὅτι ἡ βροχὴ εἶναι ἐν Ἀθήνας ἀγνωστον μετεωρολογικὸν φαινόμενον. Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀφομοιώσεως τῆς Ἀττικῆς πρὸς τὴν Αἴγυπτον, ἠδύνατο νὰ προσθέσῃ ὅτι τὸ ὑπάρχον ὀλίγον ὕδωρ παρέχεται ὑπὸ τῆς τακτικῆς πλημμύρας τῆς *Καλιβρίας*.

Βλούμ! Βλούμ!

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΚΑΙ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΑΥΤΩΝ

Παρατηρήθη προχθὲς τὴν πρωτὴν ἐν Φαλήρῳ ὅτι αἴφνης ἡ θάλασσα ἐθαλώθη ἐνῶ ἦτο καθαρωτάτη. Ὁ καθηγητὴς Μ. ἀπεφάσισε νὰ λουσθῇ.

Διερχόμενοι χθὲς ἐξῶθεν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν δὲν ἠσθάνθημεν τὴν συνήθη ἀποφορὰν. Οἱ κκ. Δάσιος καὶ Δεϊμέζης ἀπεμακρύνθησαν ἐκεῖθεν.

Πάντας ἐκπλήττει ἡ τακτικὴ παρουσία ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Φαλήρου τοῦ κ. Δήμου Ἀθανασίου ἐνῶ τ' αὐτὰ του εἶναι συνειθισμένα εἰς τὸν ἀμαρῆ. Ἐχει ἐκεῖ ὑποχρεώσεις.